

Landkommunerne, og der turde være et stærkt Ønske i mange af dem om ogsaa der at kunne indføre en Hundeafgift. Hertil kan Udvalget ganske slutte sig, og idet det derfor med nogle Forandringer anbefaler det foreliggende Lovudkast, foreslaar det at give det den Udvidelse, at ogsaa de Landkommuner, der attraa den, erholde en Afgang til indenfor en passende Begrændsning at kunne indføre en Hundeafgift.

Den første af de Forandringer, som Udvalget tillader sig at foreslaa i det foreliggende Lovudkast, er, at Frederiksbjerg optages deri paa samme Maade som Kjøbenhavn. De to Kommuner's Territorier ligge ikke alene hinanden meget nær, men de skjære sig ligesom ind i hinanden, og en stor Del af Kjøbenhavns Forstæder og udenbys Grunde ere saa ganske under de samme Forhold som Frederiksbjerg, at der næppe kan angives nogen tilstrækkelig Grund til i den omhandlede Henseende at gjøre nogen Forskel imellem de to Kommuner.

Den Afstillelse, som Lovforslaget dernæst gjør med Hensyn til Afgiftens Størrelse imellem Hunde, der ere større eller mindre end en almindelig Sagthund, forekommer Udvalget at være saa vag og usikker, at man ikke derpaa kan grunde en forskjellig Beskatning. At afgjøre ved et Skjøn, om en vis Hund er større eller mindre end en almindelig Sagthund eller saa stor som en Saaban, maa give meget usikre og tilfældige Resultater, især naar dette Skjøn snart afgives af En, snart af en Anden, der ikke kunne forudsættes at have den samme Opfattelse af en almindelig Sagthunds Størrelse. Af et saadant Skjøn vilde det da afhænge, om den aarlige Afgift af en Hund skulde være et vist Beløb, eller om det skulde være det dobbelte; men derved kommer man uensynlig til en uensartet og ubillig Beskatning. Det synes derimod naturligt at lade et bestemt Maal udtrykke denne Forskel imellem Hundenes Størrelse, og naar det er fastsat paa hvilket Sted af Hundens, at Maalet skal tages, findes dette let ved at holde

en inddelt Stok med en Stykke hen til Hundens. Udvalget har ment, at Høiden fra Gulvet til Oversiden af Skulderbladet giver et rigtigt Udtryk for Hundens Størrelse, og det saaledes, at de Hunde, ved hvilke denne Høide er over 16 Tommer, regnes til de større Hunde, de andre til de mindre. Den Indvending imod den her foreslaaede Fremgangsmaade, at Maalet forandrer sig, naar Hunden voger, rammer jo ogsaa Sammenligningen med en almindelig Sagthund, og mener man, at dette dog er Tilfældet i en ringere Grad, saa er dette netop Bevis paa, hvor usikker denne Angivelse af Størrelsen er. Ved den ene som ved den anden Fremgangsmaade er det nødvendigt, at Hundens er til Stede, naar der løses Tegnet til den, og da er en Maaaling ligesaa let og langtfikrere end et Skjøn.

Udvalget har sluttet sig til et Ønske, der blev udtalt ved Sagens første Behandling, det nemlig at stille Kjøbstæderne paa samme Maade som Kjøbenhavn med Hensyn til Eftergivelse eller Medsættelse af Afgiften i enkelte særegne Tilfælde og har tillige her foreslaaet en forskjellig Afgift efter Hundens Størrelse. Den Hensigt har Udvalget stillet et Endringsforslag til en Forandring af § 3.

Som ovenfor nævnt tilsigter Udvalget en Udvidelse af Lovens Omraade ved at foreslaa dette udstrakt til de Landkommuner, der attraa Indførelsen af en Hundeafgift. Efter Forholdenes Bestaendighed vilde det formentlig være rigtigt, at give Afgiften en stærkere begrændset Størrelse i Landkommunerne end i Kjøbstæderne, ligesom Begrændsningen i saa Henseende er større der end i Kjøbenhavn. Man har heller ikke ment at kunne sætte Afgiften der, som det i Udcastet er foreslaaet, ens for de forskjellige Størrelser af Hunde, men foreslaar at bestemme Afgiften for de mindre Hunde (§ 1) fra 3 til 8 Kroner aarlig for hver Hund, og det Dobbelte for større Hunde, idet Ansættelsen ogsaa her er gjældende for 5 Aar ad Gangen. Denne Afgift skulde dog ikke betales for Hunde, der altid holdes i Lænke, men iøvrigt skulde der